

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. R., M. G., Z. P. i S. P.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „P.(...)” w W.

o uchylenie uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lipca 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 kwietnia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej z tego względu, że została ona wniesiona w sprawie, w której wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 200 zł.

W zażaleniu na to postanowienie strona pozwana zażądała jego uchylenia, wskazując, że zgłoszone przez powodów powództwo o uchylenie uchwały zarządu Spółdzielni wszczęło sprawę o charakterze niemajątkowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Należy zgodzić się z Sądem Apelacyjnym, że ugruntowany w orzecznictwie jest pogląd, iż o majątkowym lub niemajątkowym charakterze spraw o uchylenie lub stwierdzenie nieważności uchwał organów spółdzielni decyduje przedmiot zaskarżonej uchwały. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego podstawą wyróżnienia kategorii praw majątkowych i praw niemajątkowych jest typowy interes, jaki one realizują (uzasadnienie uchwały SN z dnia 7 stycznia 2004 r., III CZP 100/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 29). Podzielając ten punkt widzenia, jest oczywiste, że skarga kasacyjna została wniesiona w typowej sprawie o prawa majątkowe, skoro zaskarżona uchwała zarządu Spółdzielni dotyczyła określenia przedmiotu odrębnej własności w nieruchomości. Nie wnikając w kwestię kryterium, którym należy się posługiwać przy wyznaczaniu wartości przedmiotu sporu, a następnie wartości przedmiotu zaskarżenia w tego rodzaju sprawach, podkreślić trzeba, że sama strona pozwana w swej apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 200 zł, a zatem poniżej progu kwotowego, o którym mowa w art. 398² § 1 k.p.c. Za utrwalone zaś w orzecznictwie Sądu Najwyższego uznać należy stanowisko, zgodnie z którym, wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia w zasadzie nie może przekraczać wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie oraz wskazanej w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z tych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ i art. 385 § 1 k.p.c.).